

پنجشنبه ۱۵ آبان ۱۳۹۹
۱۹ آبان ۱۳۹۹
سال سی و سوم شماره ۹۳۸
P o p o
ZENDEHI@QUENSONLINE.IR

بیا جواب عکاس پاشی را بده!

رقیه توسلی: منشی مطلب، اسمی از روی دفترچه صدا می‌زند که چشم‌هایم را ناخودآگاه کارآگاه می‌کند. رو می‌گردانم سمت خانومی که از ته سالن بلند می‌شود. از دور، از پشت ماسک و بعد سال‌ها می‌شناسمش. خود خودش است. «حنا دست طلا».

کار از کار می‌گذرد و حالم می‌شود حال اسلوموشن فیلم‌ها. شور گرفته، پر تاب می‌شوم به گذشته پشت تور والبال. مشخصاً به لحظاتی که او خلق می‌کرد. قرقی‌وار کنده می‌شد از زمین و توپ را در طرفه‌العینی می‌کاشت توی خانه حریف و آن وقت ششادی معروفش را رو می‌کرد. همان‌که کف سالن دراز می‌کشید و برای چند ثانیه فقط چشم‌هایش را می‌دوخت به سقف.

«دست طلا» می‌رسد پشت کانترا. نگاهش می‌کنم. چشم‌های مهربان کودکنامش حالا بزرگ شده‌اند. به دستانش هم نگاه می‌کنم. انگار عکاسی توی سرم ایستاده و دارد فریم فریم نکاتیو آن دوران را می‌گذارد توی تشنه‌ی ظهور و ثبوت. خیلی هم عجول است.

دستپاچه بلند می‌شوم. جناب عکاس اما بی‌خیال نمی‌شود و همچنان سرگرم رو کردن خاطرات است. بافاصله کنارش قرار می‌گیرم و می‌گویم: سلام هم‌کلاسی! به‌جانمی‌آورد.

صغری کبری نمی‌چینم و می‌روم سراغ آدرس سراسرت. سراغ حنا دست طلا... مدرسه حکمت.

سر تکان می‌دهد و تر می‌شود نگاهش و آهسته ابراز لطف می‌کند. اما توضیح می‌دهد برای مشورت تارویی خواهرش با پزشک آمده. او مناست، خواهر یکسال بزرگتر. می‌گوید حنا سال‌هاست که ورزشکار نیست. دست طلا نیست... بیماری عوض کرده... سکت‌های مکرری که داشته.

گلویم خشک خشک می‌شود. عکاس پاشی هم نفس‌های بلند می‌کشد و وا می‌دهد.

مفصل بهم می‌ریزم... صدای والیبالیست‌ها اما دور می‌آید. صدای پاسور... مریب که فریاد می‌کشد کدام سمت خالی نباشد... هوای تماشاجی‌ها. سرویس‌هایی که بیرون می‌نشینند. لیبروی خنده رو... و صدای اسپک‌های حنا دست طلا.

دوست‌نوشتم: «حنا رضایی‌نژاد» هیچ‌وقت به اندازه امروز دلم از تو امتیاز نمی‌خواهد... گل زدن نمی‌خواهد... لطفاً تیم را نجات بده انتظار ندارم تور را دوباره فتح کنی... فقط مثل آن‌وقت‌ها قهرمان باش... نیاز... چشم‌هایت را بدون به سقف.

نماینده سینمای ایران در اسکار ۲۰۲۱ کدام فیلم خواهد بود؟
«خورشید» مجیدی
یا «درخت» مهدویان؟

علی مسعودی از آخرین وضعیت سریال نوروزی‌اش در سایه کرونا می‌گوید

تنها هدفم شادی مردم است

ورزش

گزارش کوتاه به مناسبت پانزدهمین انتقال محمد قاضی در فوتبال ایران

مار کوپولوهای لیگ برتر

به بهانه آغاز دوباره لیگ برتر در ایران

از مربیان بی‌مدرک
تا قهرمانان اجاره‌نشین

نگاهی به وضعیت شهرخودرو در شروع لیگ بیستم شهری میان زمین و آسمان

هفتخانه

فرم و محتوا
محسن ذوالفقاری

جمعه: غروب جمعه حساسی دل اهل منزل گرفته بود. برادر کوچک‌ترم پیشنهاد کرد حالا که دلمان گرفته زیارت عاشورا بخوانیم. خودش هم کتاب دعا آورد و شروع کرد به خواندن. یک نفر هم آخر مجلس، روضه کوتاه و با حالی خواند. روضه هم بدون چای نمی‌شود. بقیه را نمی‌دانم اما من وقتی داشتم جای این روضه خانوادگی را جرحه جرحه می‌خوردم، احساس کردم وجد و شادمانی دارد به رگ‌هایم می‌ریزد. بعد از جلسه برای ادا عقیبت بخیری داداش کوچیکه خیلی دعا کردم.

شنبه: تازه سوار تاکسی شده بودم که صدای اذان هم از گلدسته‌های مسجد بلند شد. مسافر تاکسی با خنده نیشداری گفت: «پنجاهی که دارن با عجله میرن برای نماز، مؤمنان از ما بهترن لایدم. ما که الان میریم مغازه‌ها مو تو کباب نیم لایدم نیستیم». راننده پرسید: «شما الان داری میری سر کار؟» شغلت چیه؟» جواب داد: «آره داداش! الان میرم که کرکره دکان رو بکنم بالا» وقتی داشت از ماشین پیاده می‌شد، راننده گفت: «کلاس حبیب خدا! اینکه دیر بیای و کرکره دکونت رو صلاط ظهر بدی بالا به خودت مربوطه ولی فکر کنیم حق نداری به اونایی که نماز اول وقت می‌خونن تیکه بندازی!»

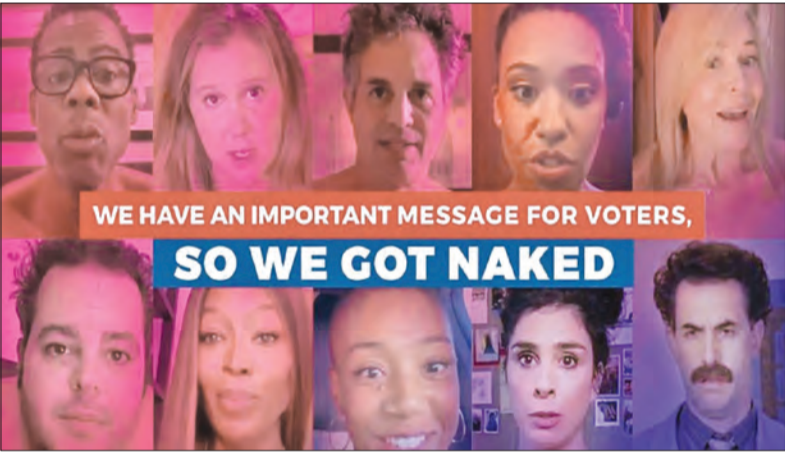
یکشنبه: امروز بعد از مدت‌ها به دین یکی از اقوام رفتم. بعد از سلام و احوالپرسی گله کردند که چرا این قدر دیر جوابی احوالشان شدم. طبق معمول کرونا را بهانه دوشنبه: در ادامه بحثی که با یکی از نوجوانان محله‌مان از هفته پیش داشتیم در مورد فرم و محتوا دوباره گپی زدیم. می‌گفت این دفعه فقط شما یک مثال بزنی که فرم هم مثل محتوا مهمه من دیگه حرف نمی‌زنم. گفتم: «شما تو آفتابه چایی می‌ریزی بری برای خوندن یا مهمون؟» آمد چیزی بگوید گفتم قول دادی اگه مثال زدم چیزی نگوی گفت به‌خدا فقط می‌خواستم بگم تسلیم. با تشر گفتم: «هنوز زوده برای تسلیم شدن باید بری مطالعه کنی و برای دفعه بعد که می‌بینم آماده‌تر باشی».

سه‌شنبه: روز ولادت حضرت رسول(ص) به طور اتفاقی با شعری از محمود شبستری مواجه و میخوکوش شدم: «ز احمد تا احد یک میم فرق است / چهانی اندر این یک میم فرق است». این یک بیت را چندین و چندبار خواندم و به نوق آمدم و شب را به صبح رساندم و اندر خم همین یک میم فرق بودم دوست دارم یک کتاب مفصل در توضیح همین یک بیت بخوانم و فهمم کنم و عشقم به رسول‌الله(ص) فزاینده شود.

چهارشنبه: کتاب «حاج آخوند» را کم می‌خوانم. بدون هیچ عجله‌ای. مثل بقیه کتاب‌ها از تکنیک تندخوانی استفاده نمی‌کنم. گاهی یک خاطره را چند بار می‌خوانم و بعد کتاب را می‌بندم و تفکر می‌کنم. در دل یکی از خاطرات شعری با شرح آن آمده است که حساسی به روح و جانم سپسید: «در بهاران کی شود سربسز سنگ / خاک شو تا گل بروی رنگ رنگ / سال‌ها تو سنگ بودی دلخراش / از زون را یک زمانی خاک باران / خاک سبک است. با نسیمی به هوا می‌رود. ریشه‌ها در جانش فرو می‌روند. باران را زمزمه می‌کند و می‌نوشد. بعد چشمه‌ها از دلش می‌جوشد. دل آدم باید مثل خاک باشد، نرم نرم! تا از دل آدم گل برود».

سلبریتی‌های آمریکایی چطور مردم را به پای صندوق‌های رأی می‌کشاند؟

تله عطش

دقیقه بعد این پست را پاک کرد. در همین مدت کوتاه اما پست توییتری او تبدیل به ترند توییتر شد! آقای اوانز ابتدا در مخاطبان عذرخواهی کرده و اعلام کرد به دلیل حساس بودن این تصویر را به اشتراک گذاشته است! در گام دوم و پس از آنکه همه توجه‌ها را به خودش جلب کرد و نامش را در صدر لیست اخبار فضای مجازی در سرتاسر جهان قرار داد با انتشار پستی جدید نوشت: «حالا که توجه کامل کرده‌ام، سوم نوامبر رأی دهید!»

۳،۳ میلیون بازدید
کریس اوانز اما یکی از معدود سلبریتی‌هایی بود که به صورت غیرمستقیم برای کشاندن مردم به پای صندوق‌های رأی برهنه شد.

«دیپلو»، «مایکل بی جوردن»، «جرد لتو»، «دیوید اندرو بارد» و «استرلینگ کی براون» اما از جمله چهره‌های خاصی بودند که رسماً به کمپین برهنگی برای انتخابات پیوستند و با انتشار تصاویر برهنه از خودشان در فضای مجازی، از مردم خواستند در انتخابات شرکت کنند.

«دیوید اندرو بارد» خواننده و کم‌دین معروف آمریکایی مردم ترجیح می‌دهند به توصیه‌های سیاسی کارشناسان باسواد گوش کنند نه به صحبت‌های آیکی سلبریتی‌ها. به همین دلیل سلبریتی‌های محترم به روش‌های جدید و غیرمستقیم برای کشاندن مردم به پای صندوق رو آورده‌اند. روش‌هایی مانند انتشار تصاویر برهنه از خودشان یا پرداختن به مسائل جنسی و تابوشکنانه در صفحه‌های مجازی‌شان!

«حواصم پرت شد!»
«تله عطش» لقبی است که رسانه‌ها به شیوه سلبریتی‌های آمریکایی برای کشاندن مردم به پای صندوق‌های رأی داده‌اند. ماجرا از پست توییتری «کریس اوانز» شروع شد. چندی پیش او در یک اقدام عجیب و غریب تصویری از نقاط حساس بدنش را در توییتر به اشتراک گذاشت اما چند

حکایت امروز

طعم شیرین فرزندخواندگی

هیچ‌کدامان دست کرونا را نخوانده بودیم. سال قبل فکرش را هم نمی‌کردیم که تلفات روزانه این بیماری در کشورمان، ۴۰۰ نفر را هم رد کند. همان‌طور که نمی‌دانستیم چه رکود سنگینی را بر زندگی و اقتصاد ما تحمیل خواهد کرد. اما ندانسته‌هایمان فقط این‌ها نبود. احتمالاً کسی هم باور نمی‌کرد در این بادشوس و دشواری‌های کرونایی و زمانی که خانواده‌ها با مشکلات زیادی دست و پنجه نرم می‌کنند، خبر خوبی هم در کار باشد و مثلاً آمار فرزندخواندگی در کشور افزایش چشمگیر پیدا کند. بخشی از

گزارش «فارس پلاس» را بخوانید تا متوجه شوید چه می‌گوییم. سعید بابایی، مدیر کل امور کودکان و نوجوانان سازمان بهزیستی می‌گوید: «از ابتدای سال ۹۹ تا این لحظه، ۷۵۰ کودک بی‌سرپرست به فرزندخواندگی پذیرفته شدند. کودکان تنهایی که زخم خورده جبران خلأ ناشی از نابروزی و نداشتن فرزند به سازمان بهزیستی مراجعه می‌کنند، سخت در اشتباهید. در حال حاضر بسیاری از خانواده‌ها بپذیرند چه شکل و ظاهری داشته باشد. مهم نیست دختر بور چشم آبی یا پسر موفرفری را به فرزند می‌پذیرند. به گفته «بابایی» در چهار سال گذشته، خانواده‌های نیکوکار، ۶۰۲ کودک بی‌سرپرست معلول و ۷۹۷ کودک دارای بیماری خاص را به فرزند می‌پذیرفته‌اند. بسیاری از این خانواده‌ها، خودشان فرزند دارند و بسیاری از این خانواده‌ها با اینکه فرزند نداشتند، با دید معنوی سراغ فرزندخواندگی می‌آیند و گرنه هیچ اهم اجباری برای آنکه خانواده‌ای، فرزند معلول یا دارای بیماری را به سرپرستی قبول کند وجود ندارد. بعضی از خانواده‌ها خواهان فرزندی هستند که معلولیت شدید دارند و قادر به راه رفتن نیستند. حتی بعضی از خانواده‌ها کودکانی را برای سرپرستی انتخاب کرده‌اند که مشکلات و بیماری‌های خاص و مزمن دارند. این‌ها سرپرست‌ها و احساس مسئولیت بسیار ستودنی است. حس کودک و حس پدر و مادر در روزی که قرار است فرزندان را به بهزیستی تحویل بگیرند و به خانه ببرند دیدنی است. حبیب‌الله مسعودی فرید، معاون امور اجتماعی سازمان بهزیستی هم در این باره گفته است: «مسئال حدود ۱۳۰ کودک بی‌سرپرست فرزندخوانده خانم‌های مجرد بالای ۳۰ سال شدند...» در واقع اصلاح قانون فرزندخواندگی و تصویب لایحه جدید منجر به افزایش ۳۰ درصدی پذیرش فرزندخواندگی در سال‌های اخیر شده است. واگذاری فرزند به خانواده‌های دارای اولاد، جایگزین‌های ارث، واگذاری فرزندخوانده به خانواده‌هایی که خارج از ایران زندگی می‌کنند، امکان فرزندخواندگی برای کودکان بالای ۱۲ سال از تغییرات دیگری است که در قانون فرزندخواندگی اعمال شده و اتفاقات خوبی را رقم زده است. راه اندازی سامانه اینترنتی فرزندخواندگی هم کار را برای خانواده‌هایی که متقاضی فرزندخواندگی هستند راحت‌تر کرده است و در مراحل اولیه نیازی به مراجعه به سازمان بهزیستی نیست.

